

عنوان مقاله:

اثر مهار کنندگی و ناپایدار کنندگی گیاه مریم نخودی روی فرایند فیبریلاسیون انسولین

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

وجیهه حاتم وند - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بیوشیمی گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه لرستان

سیف الله بهرامی کیا - استادیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

مقدمه: تشکیل فیبریل های آمیلوئید از نمونه های بارز ناجور تاخوردگی پروتیین است که منجر به از دست دادن عملکرد طبیعی پروتیین وحتى ایجاد فرم های سمی و مخرب از پروتیین ها می شود. این حالت برای پروتیین های ضروری مثل انسولین که کاربرد دارویی دارند، یک مشکل مهم تلقی می شود. بررسی فرآیند مهار فیبریلاسیون و ناپایدار کردن فیبرهای از پیش تشکیل شده انسولینی با استفاده از ترکیبات خاص می تواند اطلاعات مفیدی در جهت پایدار سازی ساختار پروتیین در اختیار قرار دهد. مواد و روش ها: جهت القای فیبریل زایی به مدت 10 روز انسولین پانکراس گاوی در بافر گلیسین 50 میلی مولار با $PH=2/2$ در دمای 57 درجه سانتی گراد انکوبه شد. ایجاد آمیلوئید با استفاده از روش های اسپکتروسکوپی جذب کنگو رد، جذب فلورسانس THT,ANS میکروسکوپ الکترونی SEM بررسی شد. سپس تاثیر غلظت های مختلف از عصاره ی مریم نخودی روی مهار فیبریلاسیون و ناپایدار کردن فیبرهای از پیش شکل گرفته انسولینی بررسی شد. نتایج: انسولین پانکراس گاوی در $PH=2/2$ و دمای 57 درجه سانتی گراد به مدت 10 روز فیبریل شده. عصاره مریم نخودی باعث مهار فیبریلاسیون انسولین و هم چنین ناپایدار کردن فیبریل های انسولینی از پیش تشکیل شده شد. بحث: انسولین پانکراس گاوی استعداد بالایی در تشکیل تجمعات آمیلوئیدی دارد جهت مهار این پدیده مریم نخودی موثر واقع شد همچنین مریم نخودی تاثیر بیشتری در مهار فیبریلاسیون انسولین نسبت به ناپایدار کردن فیبریل های از پیش شکل گرفته داشت

کلمات کلیدی:

فیبریلاسیون، انسولین، مریم نخودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/848892>

